

מ"ת 57414/05/15 - מדינת ישראל נגד פארס מריסאת

בית משפט השלום בעכו

01 ספטמבר 2015

מ"ת 57414-05-15 מדינת ישראל נ'
סואעד(עצור בפקוח) ואח'

בפני כב' השופט ג'מיל נאסר, שופט בכיר

המבקשים	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	פארס מריסאת (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - מתמחה מר דרור פסקוביץ

המשיב - הובא

הסניגור - עו"ד עאדל דבאח

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אתן החלטה לאחר עיון בחומר. בינתיים ישאר המשיב במעצר.

ניתנה והודעה היום י"ז אלול תשע"ה, 01/09/2015 במעמד הנוכחים.

ג'מיל נאסר , שופט בכיר

עמוד 1

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

במסגרת דיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים שהוגשה נגד המשיב, הוחלט, לאחר שניתנה החלטה ע"י ביהמ"ש המחוזי במסגרת ערר, לעצור את המשיב במסגרת הליך של איזוק אלקטרוני עפ"י חוק פיקוח אלקטרוני על עצור.

המהלך הקשור למעצרו של המשיב ע"י איזוק אלקטרוני הושלם בהתאם לכל הכללים וההנחיות כפי שהדבר עולה מהחלטת ביהמ"ש שניתנה.

לאחר מכן היו פניות יזומות מצד המשיב אל הממונה לפיו הוא מעוניין לשוב למעצר ולהפסיק את האיזוק האלקטרוני.

בהמשך לכך התקיים הליך של שימוע בנוכחות המפוקח (המשיב) ובהעדר בא כוחו אשר הוזמן להופיע לשימוע הנ"ל אך בחר שלא לעשות כן.

עפ"י גליון השימוע שהוצג בפני, נרשמו נימוקי השימוע כאשר מפי המשיב צויין כי הוא מרצונו החופשי ביקש להפסיק את האיזוק האלקטרוני ולחזור למעצר קישון. כמו כן נרשם מפיו של המשיב כי הוא מודע למעשה ולמשמעות של בקשתו להפסיק את האיזוק וכן צויין כי אף אחד לא לחץ עליו לחזור למעצר קישון.

בהמשך לכך, ובהתאם לסמכות הממונה עפ"י סעיף 22ח(ב) הורה הממונה על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני. בהתאם לסעיף 22ח(ג)(1) נקבע כי אם הורה הממונה על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני יובא העצור בפני ביהמ"ש לא יאוחר מתום 3 ימים מהפסקת המעצר (כאשר מדובר בקטין לא יאוחר מתום 36 שעות), ובית המשפט יבחן את החלטת הממונה ויהיה רשאי להותירה על כנה, לבטלה, או להורות על המשך החזקתו של העצור במעצר בפיקוח אלקטרוני בתנאים שיקבע.

במהלך הדיון שהתקיים בפני ניתן להפנות לאי הבהירות בטיעוני הצדדים בכל הקשור להליך הנכון של קיום הדיון במקרים שבהם מורה הממונה על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני.

מבלי לקבוע מסמרות בעניין, כמובן מבלי שהחלטה זו תהווה "החלטה תקדימית" נדמה לי כי הדרך הנכונה להגדרת התפקיד של ביהמ"ש כאשר הוא בוחן את החלטת הממונה בהתאם לסעיף שצוטט לעיל, הינה העברת ביקורת שיפוטית על החלטה המנהלית שניתנה ע"י הממונה וזאת להבדיל מעיון חוזר שהיה נהוג לעשותו במסגרת שחרור לחלופה בתנאים שנקבעו (במסגרת דיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים).

אם כך השאלה הינה האם החלטת הממונה שהוצגה בפני ואשר ניתנה לאחר קיום הליך של שימוע וכן הנימוקים שניתנו ואשר לפיהם הורה הממונה על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני, מוצדקת משפטית ומבוססת בהתאם לחוק.

לדעתי בית המשפט איננו אמור להחליף את שיקול דעתו של הממונה כפי שהדבר הוקנה לו עפ"י חוק, אלא על ביהמ"ש לבחון את סבירות ההחלטה שניתנה בהתאם למכלול הנתונים שהובאו בפני הממונה.

כאמור, בפתח החלטה זו המשיב הוא אשר יזם את המהלך של הפסקת האיזוק האלקטרוני וחזר על טיעונים אלה בלשון ברורה בפני הממונה במהלך ביצוע השימוע. הודגש ברישום דבריו של המשיב כי הוא מודע לתוצאה המעשית של פנייתו וכי הוא עושה כן ללא לחץ חיצוני.

לא מצאתי אי סבירות שתצדיק התערבות ביהמ"ש בהחלטת הממונה ולפיה הופסק האיזוק האלקטרוני וממילא התוצאה הינה שהמשיב יעצר עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ניתנה והודעה היום י"ז אלול תשע"ה, 01/09/2015 במעמד הנוכחים.

ג'מיל נאסר , שופט בכיר